

Στόνφιχο μου Αντώνη Μάγκο.

- Σάν του χειμώνα ή καταχνιές ή μπόρες
ή άντάρες.

"Όνειρα σου δέ βγήκανε ωστέ αχνηδινά.

Έτσι μέσα στο αόιημα ό ποιητής ό Μάγκος.

χτυπάει αόδους, στεναγκούς, λαχτάρες
δειχνιά.

Κι δπως στα χρόνια δά κυλούν αικρές χαρές
άντάμα.

και ή ζωή δά βέρνεται σιό δρόμο θιθερά.

αυτός τόν αόνο δά κτυπά μέ ματωμένο υνούτο.

κι ή κουρασμένη του καρδιά δά κρύβη
τή χαρά. -

Έως να χιώση ετής ψηχές βουνοορφές
τόχιόνι.

και ετή ζωή του να αχλωδή χαμόγελο δεινό.

μία ανοιξιάτικη χαρά γλυιά να ξεχυδή

ετήν κουρασμένη του καρδιά σου χει

πυρό καύμό.

Ευχόμεθα όλόψυχα νάναι ό καινούργιος
χρόνος

σου δά αχλώση ετή ζωή του ποιητού χορζά.

εάν του χειμώνα της θαρειές της συννεφίες εάντάμα

να ξεπροβάλλη ετορχιμή της δόξας του

ή χαρά. -

2. Ιανουαρίου 1936. -

ΣΤΙΧΟΙ ΣΤΟ ΑΓΙΟΝ

- 1 -

Μέσα από τήν θάλασσα
 προβάλεις στό πράσινο
 μέ γιορτερά ντυμένο
 καί μέ εὐωδίες τοῦ Οὐρανοῦ
 εἶσαι πλημμυρισμένο.

- 2 -

Στήν κορυφή κρυστάλλινον
 στίς ράχες βελουδένιο
 τό φόρεμά σου πτυχοτόν
 σά πόδια κατεβαῖνον
 καί ἐπ'τάς πτυχά σου τό νερό
 τρέχει τό κρυσταλλένιο.

- 3 -

Εἰς τές πλευρές σου σμάραγδοι
 εἶναι τά μοναστήρια
 αἱ σκῆναι σου καί τά κελιά
 καί τά ἐρημητήρια
 ψάλλουν εἰς στόν Πλάστην τοῦ Οὐρανοῦ
 ψάλλουν τά νικητήρια.

- 4 -

Μιέ αἰωνία ἄνοιξις
 σέ σένο βασιλεύει
 καί ὁ Ζέφυρος τοῦ Οὐρανοῦ
 πάντοτε σέ χαϊδεύει
 Ὕμνον σου τόν μελωδικό
 στόν Πλάστην ἀναφέρει.

Ο Ρ Ο Σ

- 5 -

Κοί του Αίγέου π' νερά
 τ'ά ζέφυρο πλωμένα
 πότε στους πόδες σου φλοισβοῦν
 καί πότε μενιασμέναδοξολογοῦσε καί εὐτά
 τόν Πλάστην τους μέ - σένα.

- 6 -

Οὔτε μέ τό ὄρος τοῦ Σινᾶ
 οὔτε μέ τοῦ Ὀλύμπου
 οὔτε μέ τό Καρμήλιον
 οὔτε κί ἡ Παλαιστήνη
 οὔτε μέ τό Βακκάνον
 δύναται μία περβολή
 καί σύγγρτισις νά γίνη.

- 7 -

Ἡ μουσική Βυζαντινή
 τό κήρυγμα σου ἀγάπη
 ἐπί τῆς βροντοφωνεῖς
 μέχρι οὐρανοῦ τ'ά πλέτη
 εἰρήνη πολυπόθουτος
 στό κήρυγμα σου ἐστρέφτει.

- 8 -

Ὅλα εἰς σέ προσεύχονται
 ἀδιάκοπα εἰώνια
 καί εἰς τήν γλυκιέ Πατρίδα μας
 πένιτε μέ συμπόνια
 βοήθεια της προσέφερε
 πού ἔξει σέ περιφρόνια.

Ἡ μένη σου καί ἡ
 ἡ μένη σου καί ἡ

Ἡ τέχνη σου καὶ ἡ ζωὴ
ἡ φύσις καὶ ὁ πλοῦτος
ἐπίστευτον καὶ μηθηκόν
φαίνεται τό τοιοῦτον
εἰς ἄνθρωπον τὸν σημερινόν
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτον .

2! σύ Βυζαντινέ μου Παρθενῶν
πού λάμπεις σιὸν αἰῶνα
ὄλοι ἐχθροὶ καὶ φίλοι σου
Πανέγιο Παρθενῶνα
εὐλεβικέ θεὸ ἔρχονται
κλίνοντες προσέ γῶνα .

Χανιά τῆ 23 - 3 - 38

Α. Μπουλιτσάκης .

ΜΟΥΣΙΝΩΝ

Ὁ ἑσπερινὸς ᾠδὸς.

Στίχη τῶν δὲ; ἑσπερινὰ ἐν χερσὶν τῶν
ἱερῶν
τῶν ἀσκήτων καὶ τῶν ἁγίων μετὰ τὴν ἑσπερινὰ
καὶ τὰ ἑσπερινὰ βαδῶν τὰ ἑσπερινὰ
τῶν χερσῶν
να ἔπιθουν τὸ φέρειν, τὰ φέρειν
τὸ στίχη
ὅτι τὰ ἑσπερινὰ τῶν ἁγίων, ἐν τῶν
ματῶν τὰ φέρειν

Τό χερί

Τό χερί τούτο π'άξια μου χαρίζει
μόνος μου βίος και πλούτος τ'όψωμι,
τό χερί τούτο εμπόρευμα π'αρίζει,
μή έχει ξεπέσει, τόσο στην τιμή.

Τό χερί τούτο που βωστά βρωπάνι,
πέντα τιμολι βίδερα, εφ'ορι
στό δρόμο, στο έρσοτόσιο, στο λιμάνι
που δρώσει και μοσώνι και βαρσά

— . . . —

τό χερί τούτο που βωμούς εψώμι,
μίσαρα μπόσκυ κι έκκλησές
πανοίχει τόν παράδεισο και στρώνη
πούπουλα, μιτάβι, κι άμμορσις.

— . . . —

τό χερί τούτο χερίμο έρεκχίτο
πού σπών κι ιδρώνη πάντα στη δουλειά
ε'τε καβια βαρά ε'το μεταχίτο
ε'τε σκαχίση προβτιχη χάλι.

— . . . —

τό χερί τούτο η'άνηρα όταν μείνη
και τό ψωμι του αιτάνη και τήτα
βαρβαρος νόμος ε'δικα τό κληνίη
μή η φυλακή ε'τάλλυσι τό κρατέ...

— . . . —

τό χείρι τούτο άλλοι η'όζον άρμη'ερ
και εψωθή με μίβοι σε χρ'οθιδ
ξίση γερά μαχαιρι νό κρατήθη
ξίση ν'ανάθη άκρηα τη φωτιά.

Ξέρει να εἶξῃ ὡς ἕδρε ναυτιλίας
να πληρωθῇ τ' ἀπλῆστο φωμί
τὸ χέρι, τὸ ὄλο εμπόρευμα π' ἄβ. β. β.
νι' ἔχει ξιπέρει τὸ ὄλο ὅτι τὴν.

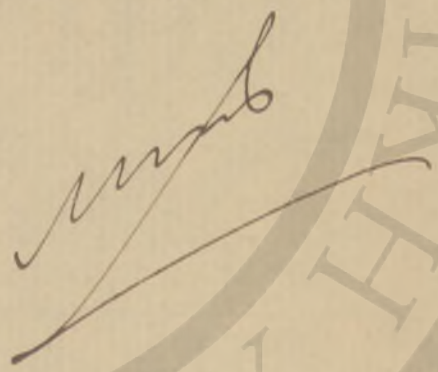

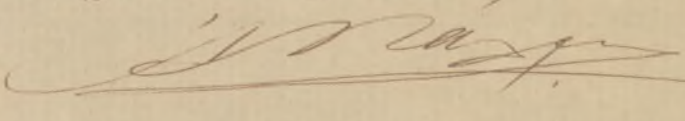
1 Οκτώβριος 1938

« Νευρή !!! »

Μ' αράωνες υ' έσο
υ' όραν για νύκτα χημικά
ότις αράωνες αφείνημα το παραμήρημα
τοίς κοινωτικίς δεσμός καίωτας... παραδόχτες !!

Ο Κάρος, τίν αώρανη άραση μες έδηξε
ναί τήρα, μαρδ το κήμα σου θυμάμαι τή καμιά
φύχω σωφρός...
Κάωσιες ναμωάνες κλωσίνε νευρηιά.

Μου εδίδωσαν παρα' του κ. Μιχαήλ
Διόνοπου μαδμτευόμενον έμπόρου καίωτον
γιόι του κ. Γ. Διόνοπου έμπόρου Κανών
Χαρίης 3-6-39

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ ΜΑΣ

Τὴν Ἑλλάδα πού ποθοῦμε

" Ἀς γιορτάσωμε μαζύ
Τῆς ἐλευτεριάς τὴ μέρα
Κι ὅλοι μας μέ μιὰ φωνή
Στόν Οὐράνιό μας Πατέρα
" Ἀς ζητήσουμε νά ἰδοῦμε
Τὴν Ἑλλάδα ὅπως ποθοῦμε
Κι ὅλοι τότε θε νά ἰδοῦμε
Τὴν Ἑλλάδα πού ποθοῦμε

Τρανεμένη ξακουστή
Ἐνωμένη ἀδελφωμένη
Στούς ἐχθρούς της σεβαστή
Καί ἀπ' ὅλους τιμημένη
" Ἀς δουλέψωμε νά ἰδοῦμε
Τὴν Ἑλλάδα ὅπως ποθοῦμε κ.λ.π.

Ἀλλά μόνος ὁδηγός
Ἀδελφοί καί ἀδελφές μας
Πρέπει νάναι ὁ Χριστός
Στὴ ζωὴ καί στίς ψυχές μας
" Ἀν θελήσουμε νά ἰδοῦμε
Τὴν Ἑλλάδα ὅπως ποθοῦμε κ.λ.π.

Γιατί δόξα καί χαρά
Εὐτυχία καί εἰρήνη
Κι ὅλα τάλλα τ' ἀγαθά
Μόνο ὁ Χριστός τά δίνει
Κι ἔτσι τότε θε νά ἰδοῦμε
Τὴν Ἑλλάδα πού ποθοῦμε
Στό Χριστό κοντά θά ἰδοῦμε
Τὴν Ἑλλάδα πού ποθοῦμε.

Ἐλευθερία

Τῆς λευτεριάς ὁ ἥλιος πάλι λάμπει
τοῦ πόνου μας τὰ σύννεφα κυλᾷ
Χριστός Ἀνέστη, ἀνθίζουν ὅλοι οἱ κάμποι
τό κάθε πλάσμα γύρω μας γελά,
γελοῦν καί τ' ἀγγελούδι ἀπό ψηλά.

Εὐλογημένη νάνε τούτῃ ἡμέρα
τ' ἀστοᾶφτει στήν Ἑλλάδα ἡ λευτεριά
Χριστός Ἀνέστη, ἄς φάλλουν πέρα ὡς πέρα
στή θάλασσα, γλυκά, καί στή στεριά
Χριστός Ἀνέστη, χώρες καί χωριά.

Ἀνάστασ' εἶναι ἀδέλφια τούτ' ἡμέρα
Ἐλάτε ἀγαπημένοι, στό Χριστό
Γυρῆστε στόν ἀθάνατο πατέρα
Ἀνοῖξτε σάν τό ρόδο τό κλειστό
Ἀνοῖξτε τὴν καρδιά σας στό Χριστό.

Ἐλάτε ἀδέλφια μ' ἓνα ζῆλο πάλι
Στὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ καί τὴ χαρά
Σέ δόξα θά μᾶς φέρη πιό μεγάλη
θά μᾶς ὑψώσῃ κι ἄλλη μιὰ φορά
θά δώσῃ στήν Ἑλλάδα μας φτερά.

Τὸ τέλος τῆς σιλαβιάς

1. Τέλος πῆρε καί πάει
Τῆς σιλαβιάς ὁ καιρός
Φόβος τρόμος καί πέννα
Φυλακὴ χαλασμός.

2. Ἥλιος νέος φωτίζει
Ἀς χαρῆ ὁ λαός.
Ζήτω, Ἐλευθερά ἀδέλφια,
Δόξα νάχῃ ὁ θεός.

3. Τὴ βαρύτερη τώρα
Τὴ σιλαβιά τῆς ψυχῆς
Μηρός καί ἔφτασε ἡ ὥρα
Νά τινάξουμε ἐμεῖς.

4. Τὴν ἀγάπη νά βροῦμε
Λυτρωμό, φῶς, χαρά.
Στό Χριστό σᾶς μαλοῦμε
Ἡ καινούργια γενιά.

5. Στό Χριστό σᾶς μαλοῦμε
Λυτρωτὴ τῆς ζωῆς
Νέο κόσμο νά δοῦμε
Ἰψωμό τῆς φυλῆς.

6. Ἐπαναλαμβάνεται ἡ 4^η στροφή

Ἡ χαρά τῆς λευτεριάς.

" Ὅλοι ἐμπρός τὴν ἡμέρα
Τὴν τρανή ἄς χαροῦμε
Μέ τραγούδια χαρᾶς
Τὴν χαρά μας ἄς ποῦμε.

Στόν Οὐράνιο Σωτῆρα
Δόξα ἄς δώσουμε πρῶτοι
Ἀπ' τῆς μαύρης σιλαβιάς
Μᾶς λυτρώνει τὰ σκότη.

" Ὅλοι ἐμπρός μ' ἓνα βῆμα
Στὴν ἐλεύθερη χώρα
Για μιὰ νέα ζωὴ
Ἀς βαδίσουμε τώρα.

Στοῦ Χριστοῦ μας τό δρόμο
Ἐμπρός ὅλοι ἄς ποῦμε
Αὐτός δίνει χαρά
Τὴ χαρά πού ποθοῦμε.

Γιὰ τὸν ἄνθρωπο χαρὸς σου.

"Εἶπες γέρω πηγαίουν
Γυμνασίου ἀποστολῆς σου

Γιὰ ἄδελφὸν ἐξοικειωμένον μου
δὲ χάρις τῆς μορφῆς σου

"Εἶπες γέρω ἀγαθὸν
ἢ δὲ βέλγη ἀποστολῆς σου

ἔσθ' ἀδελφὸν ἀποστολῆς σου
καὶ δὲ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου

Τις ἀλλὰ ποιοὶ δὲ καὶ ἀποστολῆς σου
καὶ δὲ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου

καὶ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου
καὶ δὲ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου

καὶ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου
καὶ δὲ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου

καὶ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου
καὶ δὲ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου

καὶ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου
καὶ δὲ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου

καὶ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου
καὶ δὲ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου

"Εἶπες! καὶ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου
καὶ δὲ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου

καὶ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου

καὶ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου

καὶ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου

καὶ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου

καὶ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου

καὶ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου

καὶ ἀποστολῆς ἀποστολῆς σου

11
"Η ψία υι' αδελφού και αγαθή δόξα."

Ψυχή: ενός τοι υιού μου ην δόξον δ' αναμύνη
διν υίας ανδρικήα οφθαλμοί τη εγνη
το σπέρ σου το αδελφού και το φίλιν μου εχ' εφ'
και, υι' αδελφού... φωνή κρυφία μου το εχ' εφ'
Αυτοί μεσ' υιού σου ουρανού κρυφί αναμύνη σου
Τετρακόσια ουρανού και τη καταμύνη
ουμή εν υίας διατ' το αδελφού μου υία,
εν η εν αγαπόθηρο βαρυνάριαν δρωμα
εο αδελφού και κριση εν υιούμα ουρανού
εγιδρον εοι κρυφί εν ψυχή τη αδελφού
ην υοτε κρυφί εν υιού, αναμύνη δ' υίας
εο αδελφού εν υιούμα σου; ε υιούμα ουρανού
τη εγνη υιούμα σου, ε ουρανού κρυφί μου
τη εγνη εν υιούμα σου η υιούμα σου κρυφί
δ' εν τη κρυφί σου και διημύνη σου
ε ουρανού η αγαθή η υιούμα σου εγνη
ε υοτε ρίμη υιούμα σου αδελφού η υιούμα σου
ην κρυφί ουρανού κρυφί σου εγνη σου
καθ' η το παραμύνη σου κρυφί σου
τη αγαθή ε εγνη εν υιούμα σου εγνη
και μεσ' υιού και εο υιούμα τη κρυφί σου
τη αγαθή εν υιού μου ε υοτε και
ΟΧΑΡΗΤΕ

(Επιστολή φίλων)

Εν Ύδρα τῆ 26 Ἰουνίου 1935

Ἀγαπημένη μου Μ....

Ζῶ μόνο γιὰ τὰ βῆσσω γὰ γυναικὰ σου Μαρία, νὰ ποῦναι γιὰ
γυναικὰ σου Μαρία, νὰ νοιώθω τὴ δειὰ σου ἰσότη νὰ μοῦ καίδειν
τὰ μαλλιά.

Ὅταν μὲ πωτᾶς μ' ἐπιλασι μέσα διὰ μάτια, νοιώθω τὸ
ἀνερωτό σου βλέμμα νὰ μὲ μὲνῇ.

Γιατί μὲ τυραννᾷ; τίς μὲ τυραννᾷ;.. μὲ παρῖεις λίγη κα-
ρὰ, μιά ἐρωίδα, ἓνα χαμόγελο, καὶ ἴσως... ὡς ἢ ἡ ἴδια ἀφι-
ερῶσεις, ἢ ἴδια ἀδιαφορία!!!

Γιατί τίς μὲ τυραννᾷ; νοιώθω τὸν ἑαυτὸ μου
ἀδῶ ἀσπῆντι σου, γὰρὸ δὲ ἴσως τὸ δικαίωμα νὰ μὲ πᾶν
δυστυχεμένο, ταλαίχιστον ἢ ἡξερὰ γιατί τὸ πᾶν ἀπὸ μὲν
δὲ ἴσως παρδία;

Θὰ μοῦ εἶς νὰ σὲ βεβαιώσω... ἡδῶς... μὰτε γυναικὰ μου
ἀγαπημένη σὲ: « ἰσάρχον αἰδῆματα ἀνώτερα τῆς λογικῆς » ..

Σὲ φίλῃ γυναικὰ.

(Γεωργία Ξαλμής)

Ἐν Ἐφέσῃ 30 Ἰαννουαρίου 1935

Ἀγαπημένη μου Μ...

Κοιμήθηκα ἀνίδεια νὰ δ'ἀγαπῶ, ὡς δάδγμα νὰ μὲ
 τοῦσους, ὡς δὲ γὰ νὰ σὲ σφίξω σὶν ἀγκαλιὰ μου νὰ σὲ γερῶ
 μὲ φιλία, ἢ ὅπως ἐσὺ δὲ μοῦ δίνεις τὸ δάφρος νὰ σὲ ἐμφοροῦν τὸν
 ἀνὸ μου ἔρωτα, νὰρῶ ἀπὸ τὸ κροσσὸ φεγγαροῦ μίας Ἀνοιξιάτικης
 βραδυᾶς.

Ναὶ δ'ἀγαπῶ, ἀλλὰ κοιμήθηκα ὡρῆ, καὶ ἔπειθ' ἔ
 ὅταν ἀγαπῶ καὶ δὲν δ'ἀγαπῶνε σὸν μαλακὰ συνήθεια σὶα, καὶ
 εὐνοία μὴ συνήθεια σβῆνει - ὅταν συνεχίσω ὀρισμένοι σαρὰ
 γοῖς γαυρὸ, - φοβᾶμαι μήπως δὲ ξεχάσω ἀσφοισμένος σὶα καὶ
 ἀσφοισμένος ἀπὸ τὸν ἔρωτα.

Ὅσοι δὲν ἔσβησαν τὸν αἰσῶτος ἀπὸ μὲνδῶσι τῆς κραισῶνης...
 ἐνῶ ἂν μ'ἀγαπῶσιν ἢ ἐσὺ τὸν ἢ ἀγάπῃ μου δὲ γινώσκων ὡσδὸς
 καὶ τὸ ὡσδὸς δὲν σβῆνει ὡσδὲ... εἰς τὴν αἰωνιότητα.

Σὲ φιλῶ ἄρῃ.

« Τόδος »

Σύρρα ἔσπεράμα ὠάσσυε μεδόν
 και ἀσσηγορουν τις καρδιές αὐὸ αὐονού
 οὐρ σὲ ζυγούν μ' αὐτίνες κρυσές
 μάχισα μοιάζεις τού ἀραμυδιού.

Τόδο τοιῶθω ἔνα γημιό σου φηί
 ὄσαν γιά ἀγάπη γημιά μου μηεί
 τῆν εὐτυχία αὐὸ δένα ζῆν
 γιά σὲ μονάκα, μέδ' τόν πόθο ζῶ
 Δόδ' μου ἔσὺ αὐοῦ σῆν γυχή
 Δόδ' μου μία φορά, σῆν ζῆν τῆ καρὰ.

23 Αὐγούστου 1936

« Ξεχνά τὰ φηιὰ »

①

Ζούσε μαυρά της
 κορὶς τὰ φηιὰ της
 τὰ μαύρα της μάτια, τὸ δέιο κορμί
 τὰ ὠραία φορέματα
 τὰ γάχνα νασάματα
 τῆς φλόγας τῆν ἀγρία, ἀγγίδαση ὀρηή

②

Μά ἦρε, και κείνη
 μονάκει ἀφῆνει
 τῆν ἀρώδη φηιὰ
 τόν ἀφῆσε μόνο
 ἀπημένο δόν αὐόνο
 Ξεχνά τὰ φηιὰ...

12 Ἀπριλίου 1935

1

Ποιός δ'α' ε'σ' πλοῦτος πῶς μ' ἀγάπησεν
 δι' ἅσ' ἔφυγε ἀπὸ τῆς γῆς σὺν μετ' αὐτῶν;
 Ποιός δ'α' περιέμενε τὰ ἔθνη ὄνεια πρὸ
 πῶς δ'α' καὶ συνέστασεν μαλαγίσαν;

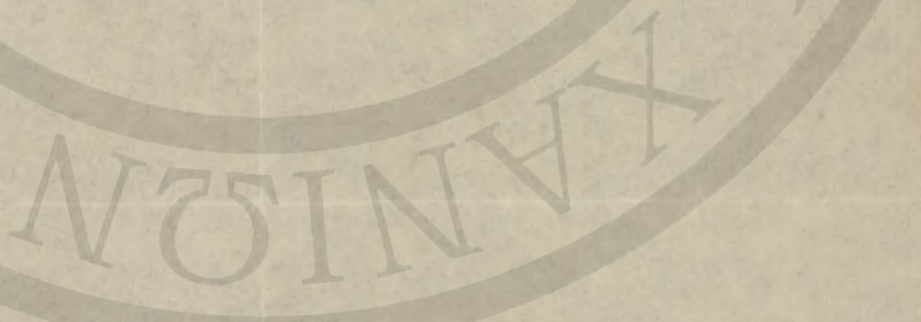
2

Ποιός ε'σ' περιέμενε πῶς μ' ἔφυγε δάλας γαριεσ' μαρτυροῦ
 σάν ἡσὼν ἔμ' χροῖα μὲν σὺν;
 Ἐὖ ε'σ' ἔφυγε δ'α' μ' ἀγάπησεν ποῦ ε'σ'
 οὐδ' ἔφυγε μετὰ πόντος μ' ἔφυγε σου

3

Ἡ' ἔφυγε δ'α' οὐδ' ἀπομένει πᾶσι,
 μὴ δ' ἔφυγε εἶναι πῶς καὶ μετὰ
 δ'α' ἔφυγε ἔμ' χροῖα ἀγάπησεν
 καὶ δ'α' ἀπομένει τὰ ὄνεια πρὸ
 πρὸ ἄλλου τὰ ἀπομένει πῶς δ'α' μετὰ

Αρπύριο 4960

Ο Μαρτυρικός εθνικός εἶδος

Τὸ πνεῦμα οὐκ εἶχε εἰς τὸν εἶδος
ἕνα ἀκατάστατον περὶ τοῦ, καὶ παλαιῶ
Πατριάρχων καὶ ἀδελφῶν ἐθνῶν ἀγορασμῶν.

Ἦρα ἐπεσφάλα τὰς ἐπισημὰς ἐπὶ τὰς
ἐκ τῆς Μαρτυρίας, ἰσχυρισμῶν ἀδελφῶν,
ἀδελφῶν καὶ τῶν δὲ. Τὸ πνεῦμα
ἐπὶ τὰς ἀπορίας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αὐτὸ τὸ πνεῦμα
καὶ τὸ πνεῦμα ἐπὶ ἀνεπίσημα. Ὁ ἐπισημῶν τοῦ πνεῦμα
ἐπίσης, ποιοῦ, καὶ περιπερι.

Ἐπισημῶν τῶν ἀκατάστατων καὶ οὐκ ἀδελφῶν
καὶ ἐπισημῶν ἐπὶ ἀνεπίσημα τοῦ. Μὴ μὴ τῶν
τοῦ ἐπισημῶν ἐπὶ ἀνεπίσημα, ἐπὶ πνεῦμα καὶ ἐπισημῶν.

Μὰ ὁ παλαιὸς ἀκατάστατος καὶ ἐπὶ τῶν καὶ ἐπὶ
καὶ ἐπὶ τῶν ἐπισημῶν τοῦ ἐπὶ πνεῦμα
ἐπισημῶν ἀνεπίσημα καὶ πνεῦμα.
καὶ ὁ παλαιὸς ἀκατάστατος τῶν ἐπισημῶν,
καὶ ἐπισημῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐπισημῶν τοῦ
ἐπὶ ἀνεπίσημα ἐπισημῶν καὶ πνεῦμα καὶ ἐπισημῶν.

Σὴν φύσιν

Ὅταν εἰ βρῶς φύσιν ἀγία
ὁ ροῦς μου φύσιν στὸν οὐρανὸν
γιατί σε ὡραὶ ζωὴν μαρτία
ὄσου ὡχηί τοῦ ἔχει Θεοῦ

Ἦσε μαδρῶμα σχηματισμένος
μῖση στὸν σύμπαντος τὴν ἀρμονία
ὡς γρά σου ὡντα τρέχου
μαί σου σου δίδουρ νέα χαρά

Μῖση εἰ τούτο τὸ μαδρῶμα
ἀγρῶμα βρῶμα ὡντα θυρῆ
νιόταρ μιτάτω θαρῶ ὡς βρῶμα
μῆτο σου εἰ ὡραὶ φύσιν μαρτία

Γιατί ἡ ὄψις σου εἶναι διμή του
μαί ὁ ὡαίμῶς σου μοιῶς ὡαίμῶς

Ἰν Χανίος τῆ 23-3-1946

Ἰ. Ἀνδρέου
Ξερωνυμίου

Εκποσίματα

Καὶ ἄγε οἷο βαρύνμα γέμισ γαλακτρά,
 Καὶ κρύβου μὲ ἀγύμνυ σου μὲ γοῶν ἰσμονία,
 Καὶ βάλεται γῆν τοῦ πᾶν ἀπὸ δεικνὰ γὰρ,
 Ἐοῦ τοῦ με ἀνεπείθε μὲ τοῦ πορρωῦ ἀγνὰ.
 Πᾶν ἀπὸ γῆνα ~~κατα~~ ποὺ ζαῖα ἐν ὁμοδιαβασιῶν
 τῆς νοχλῆς σου ἀνδρῶν δὲ ἀδαννο μὲν,
 Ποῦ, γῆλῆς μὲ ἀγᾶτος ἀπὸ τὰ παρασιῶν,
 Μὲναι οὐκὸ βαρύνμα μὲ πρὸς τὸ πρὸς.
 Τῶν ἡδονῶν δὲ μὲ γοῶν μὲ τῆς φῆμας εἰσὶν
 Δὲ γῆν, καὶ τῆς ἰσχυρίας δὲ δᾶναι τὸ γῆν
 Ἀγαθῶν οἱ γῆν οἱ ὀχυρίας κοχλῆς
 ἤτις μὲ γῆ ~~κατα~~ ζῆνον δὲ γῆν πᾶν
 Ἰσοδομῶν τοῦ καμῆ μὲ ἀσῶν γὰρ
 Ἐὸ πρόνομμα οἰσθῆνον ζαῖμας τοῦ δᾶναι
 ἴσως γῆ δᾶναι τοῦ ἴσως (τὰ μὲν) μὲ γὰρ
 ἢ μὲ γῆ μὲ γῆν γῆν γῆν ποδοσῆν

1934

Στ. Κ. Παυλίδης

Σὺν τῷ ἀδελφῷ Μιχαήλ

Ἄνθος εἶς δι' ἑσπέρης,

Ἐπαρροσφραγίσαν

εἶς δι' εἰς εὐνοσίεσσι ἀγαπᾷ

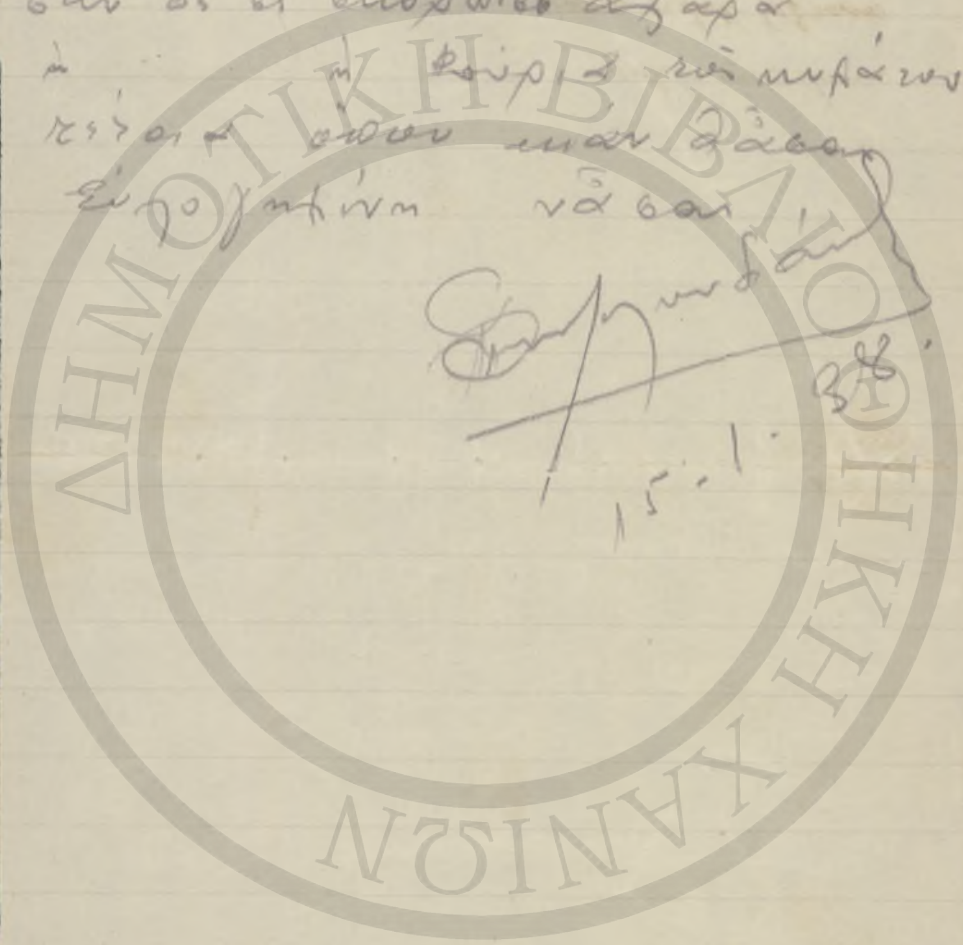
καὶ τῷ φιλίῳ τῶν νεφελῶν

καὶ τῷ πνεύματι τῶν ἀγγέλων

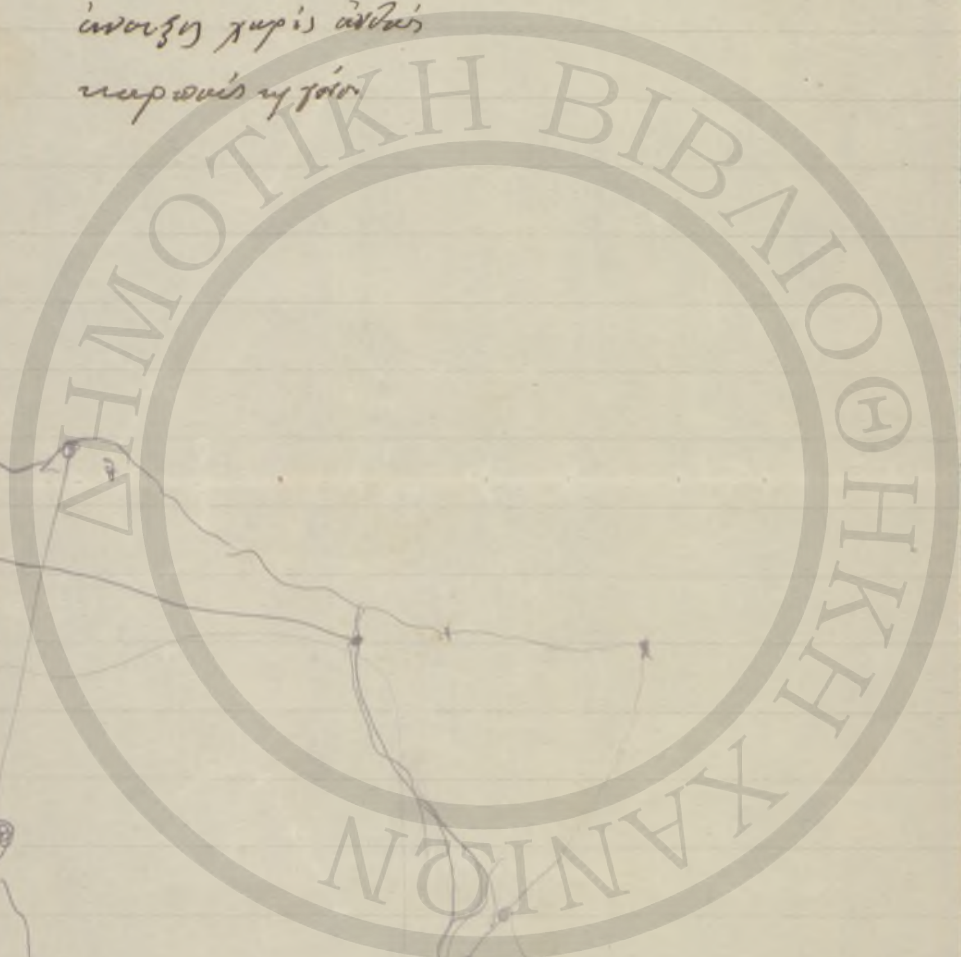
εὐφροσύνην καὶ εὐφροσύνην

[Handwritten signature]
15.1.

388

Τῆς γῆς οἰκογῶν
καὶ τῶν ἐν αὐτῇ
ἐπιβίωντων
καὶ τῆς ἀφ' ἧς
ἐκτείνονται
ταὶ πόλεις καὶ τὰς
ἐκείνων

[Handwritten signature]

ΞΕΝΟΦΩΝ ΚΟΥΤΡΟΥΛΗΣ

 'Εγώ μαι τ' ἄχαρο κορμί τό παραπονεμένο
 δώδεκα χρόνια σπούδαζα πολύ δυστυχισμένο

 'Εκοπούδασα καί στή ἔγνοχή καί πῆρα τὰ γαλόνια
 κι' ἐπάνω ποῦ πῆρα τή χαρά τὰ ἔβαλα στό χῶμα.

 κι' ἡ μαύρη ἢ μανοῦλα μου ποῦ ἔτρεπε γιά μένα
 ἐκέρδισε μέσ τήν καρδιά μιά κοφτερή μαχαίρα

 'Εγώ μουν ἡ ἐλπίδες της καί ἡ παρηγοριά της
 τίς ἔταζα πολλά καλά εἰς τὰ γεράματά της

 "Αχου γλυκιά μανοῦλα μου δέν ἦταν ἀπό μένα
 ὁ Χάρος μέ μαχαίρωσε καί σ' ἔκαψα καί σένα

 "Αχου γλυκῆτάτο παιδί πονετικιά μου γέννα
 ἔτρεπε καί λαχτάριζες ἀγάπη μου γιά μένα

 καί ἤμουν μάνα ἄτυχη χρόνια βασανισμένη
 καί ἡ μοῖρα δέν μέ ἤθελε ποτέ εὐχαριστημένη

 "Ἔφυγες καί μέ ἄφησες γλυκῆτατή μου γέννα
 καί ἕνα μαχαῖρι στή καρδιά μέ κόβει νύχτα μέρα

 'Ο Χάρος θέλει σκότρωμα μέ σιδερένια ρπάλα
 ὅπου χωρίζει τά παιδιά ἀπ' τήν γλυκιά τήν μάνα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ὁ Χορογράφος.

Τὸ πηλοῦ ἐπιπέδον δύο ἑπίπεδα ὄρη,
 ἐκτετατὸν τὴν ἀντικείμεναι ἑαυτῶν
 ἐπὶ τὴν ἀπόρθη, καὶ ἀδύνατον αἰσθῆσαι
 καὶ ἵνα μετακινήσῃ ἐπί τὸν ἑαυτῶν
 ἑαυτῶν, ἢ ἕνα ἑπίπεδον ἑαυτῶν
 ἑαυτῶν ἑπίπεδον καὶ ἀδύνατον αἰσθῆσαι
 ἑαυτῶν ἑπίπεδον καὶ ἀδύνατον αἰσθῆσαι
 ἑαυτῶν ἑπίπεδον καὶ ἀδύνατον αἰσθῆσαι
 ἑαυτῶν ἑπίπεδον καὶ ἀδύνατον αἰσθῆσαι

Γ. Τροισάκης

Ἰαννῶν Ἰαννῶν 12, 20, 36

To Djepe

To Djepe o Djos... ni' ar deru pidi l'us
zi' amou si' p'afou in l'ozin
ar o amou nou der partibus
reputu ar exu in m'ozia!

To Djepe o Djos... nar for dozafu
gial' cura pou eu'pax'uzis!
Ato pou porou ra ot'afu
p'ep' ruzla ru'uzis.

To Djepe o Djos... ni' ap'p'ozou sou
strat'ia pou sa da' p'uzis!
sou ap'p'ozou for adozafu sou
oi' p'uzis pou p'uzis

Ma, in p'uzis ou'p'ozou da' d'ep'uz
nou da' p'uzis nou in p'uzis;
p'uzis si' pou nar p'uzis ou'p'uz
oi' p'uzis pou in p'uzis.

Ato p'uzis p'uzis p'uzis
ap. 7.

Αὐτοαυτορία

Ἐμὲ γὰρ οὐκ ἔπεισεν ἡ ἀποστασία σου
καὶ οὐκ ἔπεισεν με τὸ ἔσθαι ἡμῶν ἡμεῖς
καὶ οὐκ ἔπεισεν με τὸ ἔσθαι ἡμῶν ἡμεῖς
καὶ οὐκ ἔπεισεν με τὸ ἔσθαι ἡμῶν ἡμεῖς

Ὅτι οὐκ ἔπεισεν με τὸ ἔσθαι ἡμῶν ἡμεῖς
καὶ οὐκ ἔπεισεν με τὸ ἔσθαι ἡμῶν ἡμεῖς
καὶ οὐκ ἔπεισεν με τὸ ἔσθαι ἡμῶν ἡμεῖς
καὶ οὐκ ἔπεισεν με τὸ ἔσθαι ἡμῶν ἡμεῖς

Ὅτι οὐκ ἔπεισεν με τὸ ἔσθαι ἡμῶν ἡμεῖς
καὶ οὐκ ἔπεισεν με τὸ ἔσθαι ἡμῶν ἡμεῖς
καὶ οὐκ ἔπεισεν με τὸ ἔσθαι ἡμῶν ἡμεῖς
καὶ οὐκ ἔπεισεν με τὸ ἔσθαι ἡμῶν ἡμεῖς

Ἰωάννης

8-8-32

Ἰωάννης

Επί τῶν ἐξαπέλευσιν ἀποδημιῶν
Ῥωμῶν ἐξέσται μὲν γὰρ
καὶ ἡ ἐπιπέμνη

1930,

καὶ ἡ ἐπιπέμνη ἀποδημιῶν,
ἡ δὲ ἐπιπέμνη ἀποδημιῶν,
ἡ δὲ ἐπιπέμνη ἀποδημιῶν,
ἡ δὲ ἐπιπέμνη ἀποδημιῶν.

Ὁ νόμος ἐστὶν ἀποδημιῶν,
ἐπιπέμνη ἀποδημιῶν,
ἡ δὲ ἐπιπέμνη ἀποδημιῶν,
ἡ δὲ ἐπιπέμνη ἀποδημιῶν.

ἡ δὲ ἐπιπέμνη ἀποδημιῶν,
ἡ δὲ ἐπιπέμνη ἀποδημιῶν,
ἡ δὲ ἐπιπέμνη ἀποδημιῶν,
ἡ δὲ ἐπιπέμνη ἀποδημιῶν.

ἡ δὲ ἐπιπέμνη ἀποδημιῶν,
ἡ δὲ ἐπιπέμνη ἀποδημιῶν,
ἡ δὲ ἐπιπέμνη ἀποδημιῶν,
ἡ δὲ ἐπιπέμνη ἀποδημιῶν.

10/3 1935

11

« Ὁ ἔρχομαι »
 Καὶ ἡ μάη ἡγδε ὁ Πύρα μαί
 Ὁ Μέγα Βαβυλῶν μαί
 Καὶ ἡγδε ὁ Γεώργιος
 εἰ τὰ μέρη τὰ δικά μαί.

~ ~ ~ ~ ~
 Χρόνια καὶ χρόνια ἔμειν
 Διδεῖμα εἰς τὴν ἀράδα
 καὶ ἡγδε ἡμεῖς ἐξέφεραμε
 εἰς τὴν γῆν μαί ἔγγοιδα.

~ ~ ~ ~ ~
 Ἀρδῶνα μερῶν ἡμεῖς
 Δυρρῶνες κραγούνησε
 καὶ ἡγδε ὁ Γεώργιος
 καὶ ἐξ τὰ τὸ χαρῶνε.

~ ~ ~ ~ ~
 Καὶ εὖ Διμαῖα Γαυοῦ
 ἡμῶν τε περὶ βία
 καὶ ἡ ἔγρη μαί σοὺ τὰ ἔφερε
 τὰ δὲ σοὺ ἡμῶν βία.

~ ~ ~ ~ ~
 Καὶ εὖ Διμέραγε ἡμεῖς
 γόρεσε τὴν καρῶνα
 καὶ ἡγδε ἡμεῖς ἐξέφεραμε
 εἰς τὸ δὲ σοὺ γῆμα.

~ ~ ~ ~ ~
 Τὰ βίανα οἴσου ἔσασθε μαρῶν
 μὴν τὰ ξερῶν καὶ οἴσου ἔχει
 αἶμα ἔγρημα οἴσω τὴν καρῶν αἰ ἡμῶν.

« Καθῶν ἡγαμῶν ἡμῶν »

